

- zásada č. 2 sdělení členům 11/2003 v tomto ohledu nijak nerozlišuje,
- nošení závoje zakrývajícího celý obličej na veřejných místech se týká voličů ve Francii, ale také voličů ve všech zemích Evropy a tento veřejný projev náležitosti k islámu je předmětem obecného zájmu, který se týká jak veřejného života, tak práv žen,
- Tribunál měl uplatnit zásady uvedené v rozsudku *Patriciello*.

2. K analýze Tribunálu týkající se třetího žalobního důvodu

Tribunál připustil, což vyplynulo rovněž z debaty, že Mylène Troszczynski není autorkou sporného *tweetu* a že jej ihned poté, co se s ním seznámila, smazala. Tribunál má nicméně za to, že tyto dvě skutečnosti nelze zohlednit při určení, zda jsou splněny podmínky pro zbavení poslanecké imunity.

Tribunál se dopustil zjevně nesprávného posouzení:

- když tvrdí, že není věci Parlamentu *vědět, zda skutečnosti vytykané dotyčnému poslanci jsou prokázány*, i když je Parlament zkoumal a ve svém rozhodnutí uznal, že Mylène Troszczynski není autorkou *tweetu*,
- tím, že nevyvozuje právní důsledky z určitých písemností připojených jako příloha zprávy Výboru pro právní záležitosti, a sice výňatky ze zákona ze dne 29. července 1881 a zejména jeho článku 42,
- tím, že rozhodnutí o postoupení věci trestnímu soudu ze dne 26. dubna 2018 vyjadřuje nevráživost soudu vůči poslanci, tudíž záměr jej politicky poškodit, v čemž spočívají charakteristické rysy *fumus persecutionis*.

Kasační opravný prostředek podaný dne 21. ledna 2019 Marion Le Pen proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 28. listopadu 2018 ve věci T-161/17, Le Pen v. Parlament

(Věc C-38/19 P)

(2019/C 82/23)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastnice řízení *podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka)*: Marion Anne Perrine, známá jako Marine, Le Pen (zástupce: R. Bosselut, advokát)

Další účastník řízení: Evropský parlament

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

- zrušení rozsudku, který dne 28. listopadu 2018 přijal šestý senát Tribunálu Evropské unie ve věci T-161/17.

A tudíž:

- zrušení rozhodnutí generálního tajemníka Parlamentu ze dne 6. ledna 2017 přijatého na základě článku 68 rozhodnutí předsednictva Evropského parlamentu 2009/C 159/01 ze dne 19. května a 9. července 2008, „kterým se stanoví prováděcí opatření ke statutu poslanců Evropského parlamentu“ v pozměněném znění, kterým byla konstatována pohledávka ve výši 41 554 eur.

- zrušení oznámení o dluhu č. 2017-22 ze dne 11. ledna 2017, jímž byla navrhovatelka informována, že byla vůči ní konstatována na základě rozhodnutí generálního tajemníka ze dne 6. ledna 2017 pohledávka, vrácení částek neoprávněně vyplacených v rámci parlamentní asistence a uplatnění článku 68 prováděcích opatření ke statutu poslanců a článků 78, 79 a 80 finančního nařízení.
- uložení náhrady všech nákladů řízení Parlamentu.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

A - Důvod veřejného pořádku: Porušení unijního práva – Nesprávné právní posouzení – Porušení podstatných formálních náležitostí – Porušení práva na obhajobu -

Tento důvod kasačního opravného prostředku vychází z toho, že navrhovatelka nebyla vyslechnuta a že jí generální tajemník nezaslal spis a zejména zprávu OLAF.

Tribunál porušil právo navrhovatelky na obhajobu zejména z hlediska Listiny základních práv Unie a článku 6 EÚLP.

B - Porušení unijního práva – Nesprávné právní posouzení – Porušení zásady ochrany legitimního očekávání a zásady právní jistoty – Nesprávná kvalifikace právní povahy skutkových zjištění, zkreslení skutečností a důkazů

Tribunál zkreslil smysl důkazů, které navrhovatelka předložila v příloze dopisu ze dne 14. března 2016 adresovaného OLAF.

Nelze tvrdit, že částky vyplacené na základě „umělé“ smlouvy nebyly použity v souladu s prováděcími opatřeními ke statutu poslanců. Nedošlo tedy k obcházení cíle ani povahy těchto prostředků a Parlamentu nevznikla žádná škoda.

C- Zneužití pravomoci – *Fumus persecutionis*

Diskriminace, zadržování důkazů, nepoctivost a porušení práva na obhajobu, kterého se dopustil generální tajemník Parlamentu vůči navrhovatelce, představují a z hlediska Tribunálu měly představovat „objektivní, relevantní a shodující se nepřímé důkazy, jejichž výlučným nebo přinejmenším rozhodujícím účelem je dosáhnout jiných cílů, než jsou uváděné cíle, nebo vyhnout se postupu zvláště upravenému Smlouvou pro vyrovnání se s okolnostmi daného případu“, a svědčí tak o tom, že vůči navrhovatelce došlo k *fumus persecutionis*.
